Vynálezce lékařského stetoskopu svým žákům prý říkával: „Naslouchej tělu svého pacienta; ono ti říká, co mu schází a jak ho léčit.“ (René Théophile Hyacinthe Laënnec, žák Napoleonova osobního lékaře Jeana−Nicolase Corvisarta, nejspíš někdy po roce 1816)

Myslím, že to velmi pravdivě platí i pro náš kontakt s našimi nevěřícími přáteli. Ano, mám perfektně promyšleno a nacvičeno, jak svého Jirku přivést k Pánu Ježíši. Než se k tomu ovšem dostanu, potřebuji mu nejdřív naslouchat, opravdu naslouchat!
a) Naslouchám, abych porozuměl, kde se nachází, jak přemýšlí, jakým jazykem mluví a tak.
b) Kladu otázky a naslouchám, abych samotnému Jirkovi umožnil promyslet důležité věci; aby ty důležité věci skrze moje otázky dokonce tak nějak prožil a udělal hodnotná rozhodnutí.

Biblické vysvětlení podstaty evangelia je ve svůj čas velmi důležité, nicméně zejména pro začátek duchovních rozhovorů bývá naše naslouchání mocným nástrojem vytvoření atmosféry vzájemné otevřenosti. Když nevím, co můj Jirka opravdu řeší, bývá z toho jen neúčinná konfrontace rozdílných názorů, nic víc.

Napadlo tě někdy, že dobrá otázka může být silnější než kázání?

A to i otázka, která otázkou zůstane − tedy bez odpovědi.

K naslouchání a k otázkám dovol pár velmi praktických námětů.

1. Moje otázky a naslouchání mého Jirku obohacují. Zvláště když se ho citlivě ptám na hlubší věci, na jaké se ho obvykle neptá nikdo jiný. Tážu se nejen na jeho názory, ale taky na jeho pocity, postoje, zkušenosti, alternativy. „Co děláš když…“ nebo „Jak bys to viděl, kdyby…“
Schválně si projdi novozákonní evangelia a sleduj, kolik otázek kladl svým

posluchačům Pán Ježíš. Někdy i na jejich otázky odpovídal svými otázkami.

2. Docela zajímavou možností, jak oslovit přátele, kteří ještě neznají Ježíše, jsou otázky a naslouchání ohledně jejich duchovních zážitků. „Jirko, prožil jsi někdy neočekávanou ochranu? Něco, co bys označil jako nadpřirozené? Nebo slyšel jsi o něčem takovém od lidí, kterým důvěřuješ?“ Nebo otázka: „Na co by ses zeptal Ježíše, kdybys měl tu možnost?“

3. Když budeš opravdu naslouchat srdcem − čili bez argumentace − lidé Ti většinou sami řeknou, jaká je jejich potřeba! Ukážou ti bolest svého srdce a dají ti i náměty, jak jim můžeš účinně žehnat. Když vyslechnu nějaký problém, řeknu na příklad: „Víš, někdy si pro tento život nepřipadám dost chytrý. A tak podobné věci průběžně řeším s Ježíšem! On vždycky něco vymyslí, nějak mi poradí, něco udělá.“ A pro případ potřeby mám v záloze pár příběhů, kdy mi ten Ježíš dal moudrou radu nebo mi nějak pomohl prakticky. Často bez varování pohlédnu do stropu a svěřené trápení jednou větou předám živému Ježíši, který je tam právě s námi.

4. Pokud jste spolu byli párkrát na Discovery, můžeš otázkami a naslouháním inspirovat svého Jirku, aby některé klíčové věci sám objevil přímo v Božím Slově. V osobním rozhovoru mu v Bibli otevři krátký text k jeho otázce, požádej ho, ať to nahlas přečte a pak mu k tomu klaď cílené otázky: „Co by ti podle toho asi Ježíš poradil?“ Vlastní objev má obrovskou sílu! To vlastnoručně objevené pak Jirka taky s větší pravděpodobností bude i dělat.

5. Svému Jirkovi naslouchám a uvažuji, proč mi to asi říká. Někdy se přímo zeptám:

„Jirko, přemýšlím, co se v tobě odehrává, povídej…“

6. Když Jirka povídá, navazuji na to, co říká, vracím se k jeho tématům. „Před chvilkou ses mě ptal, jak jsem k tomu došel…“ „Posledně jsi mluvil o své vzpomínce na dědečka…“ A když od mé otázky odbočí, citlivě se k ní vrátím. Pro většinu lidí je to znakem opravdového zájmu! Když se vidíme příště, ptám se jak dopadlo to, co mi sdílel posledně. „Jak ta zkouška? Co tvoje Petra…?“

7. Ještě jeden podnět v této lekci o otázkách a hlavně o naslouchání: Při rozhovoru se svým Jirkou naslouchám ve dvou rovinách. Pozorně naslouchám (a) Jirkovi, s nímž mluvím. A současně naslouchám (b) živému Ježíši, který je tam stále s námi. Očekávám Jeho vedení, Jeho radu a taky Jeho přímé působení na Jirku i na mě samotného.

Pane Ježíši, děkuji Ti, že do každého srdce nejen vidíš, ale do každého srdce umíš taky s láskou promluvit.